

Nadużycia Sędziego Sądu Rejonowego w Złotoryi Jacka Kielara

W dniu 3 kwietnia 2019 r. doręczono mi **nielegalny** wyrok II K 851/18.

W dniu 8 kwietnia 2019 r. złożyłem od **esbeckiego**¹ wyroku apelację.

Odmówiono mi rozpatrzenia apelacji nie podając przyczyn.

[Art. 176. Zasada dwuinstancyjnego postępowania](#)

Dz.U.1997.78.483 - Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.

1. Postępowanie sądowe jest co najmniej dwuinstancyjne.
2. Ustrój i właściwość sądów oraz postępowanie przed sądami określają ustawy.

[Art. 78. Prawo do zaskarżenia orzeczeń i decyzji](#)

Dz.U.1997.78.483 - Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.

Każda ze stron ma prawo do zaskarżenia orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji. Wyjątki od tej zasady oraz tryb zaskarżania określa ustawa.

[Art. 445. Termin do wniesienia apelacji](#)

Dz.U.2018.0.1987 t.j. - Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego

§ 1. Termin do wniesienia apelacji wynosi 14 dni i biegnie dla każdego uprawnionego od daty doręczenia mu wyroku z uzasadnieniem.

§ 2. Apelacja wniesiona przed upływem terminu złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wywołuje skutki określone w **art. 422** *wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienie wyroku* i podlega rozpoznaniu; apelację taką można uzupełnić w terminie określonym w § 1.

[Art. 16. Pouczanie i informowanie uczestników postępowania](#)

Dz.U.2018.0.1987 t.j. - Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego

§ 1. Jeżeli organ prowadzący postępowanie jest obowiązany pouczyć uczestników postępowania o ciężących obowiązkach i o przysługujących im uprawnieniach, brak takiego pouczenia lub mylne pouczenie nie może wywoływać ujemnych skutków procesowych dla uczestnika postępowania lub innej osoby, której to dotyczy.

§ 2. Organ prowadzący postępowanie powinien ponadto w miarę potrzeby udzielać uczestnikom postępowania informacji o ciężących obowiązkach i o przysługujących im uprawnieniach także w wypadkach, gdy ustawa wyraźnie takiego obowiązku nie stanowi. W razie braku takiego pouczenia, gdy w świetle okoliczności sprawy było ono nieodzowne, albo mylnego pouczenia, stosuje się odpowiednio § 1.

Art. 6. Prawo do rzetelnego procesu sądowego

Dz.U.1993.61.284 - Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności sporządzona w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., zmieniona następnie Protokołami nr 3, 5 i 8 oraz uzupełniona Protokołem nr 2

1. Każdy ma prawo do sprawiedliwego i publicznego rozpatrzenia jego sprawy w rozsądnym terminie przez niezawisły i bezstronny sąd ustanowiony ustawą przy rozstrzyganiu o jego prawach i obowiązkach o charakterze cywilnym albo o zasadności każdego oskarżenia w wytoczonej przeciwko niemu sprawie karnej. Postępowanie przed sądem jest jawne, jednak prasa i publiczność mogą być wyłączone z całości lub części [rozprawy](#) sądowej ze względów obyczajowych, z uwagi na porządek publiczny lub bezpieczeństwo państwowe w społeczeństwie demokratycznym, gdy wymaga tego dobro małoletnich lub gdy służy to ochronie życia prywatnego stron albo też w okolicznościach szczególnych, w granicach uznanych przez sąd za bezwzględnie konieczne, kiedy jawność mogłaby przynieść szkodę interesom wymiaru sprawiedliwości.

2. Każdego oskarżonego o popełnienie czynu zagrożonego karą uważa się za niewinnego do czasu udowodnienia mu winy zgodnie z ustawą.

3. Każdy oskarżony o popełnienie czynu zagrożonego karą ma co najmniej prawo do:

a) niezwłocznego otrzymania szczegółowej informacji w języku dla niego zrozumiałym o istocie i przyczynie skierowanego przeciwko niemu oskarżenia;

b) posiadania odpowiedniego czasu i możliwości do przygotowania obrony;

c) bronięcia się osobiście lub przez ustanowionego przez siebie obrońcę, a jeśli nie ma wystarczających środków na pokrycie kosztów obrony - do bezpłatnego korzystania z pomocy obrońcy wyznaczonego z urzędu, gdy wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości;

d) przesłuchania lub spowodowania przesłuchania świadków oskarżenia oraz żądania obecności i przesłuchania świadków obrony na takich samych warunkach jak świadków oskarżenia;

e) korzystania z bezpłatnej pomocy tłumacza, jeżeli nie rozumie lub nie mówi językiem używanym w sądzie.

1

Z naruszeniem przepisów prawa procesowego

Rozprawa główna w dniu 28 lutego 2019 r. nie miała prawa się odbyć. Sędzia winien w pierwszej kolejności rozpatrzyć wniosek oskarżonego z dnia 17 stycznia i 25 lutego o skierowanie sprawy na posiedzenie celem umorzenia postępowania ze względu na negatywne przesłanki procesowe. Zignorowano formalne wnioski i w dniu 28 lutego 2019 r. po stalinowsku coś ogłoszono. Sędzia miał obowiązek poinformować oskarżonego działającego bez pełnomocnika procesowego o zapadłym orzeczeniu i pouczyć o przysługujących uprawnieniach. Naruszył [art. 16 k.p.k.](#) Wyrok pierwszej instancji doręczono Grzegorzowi Niedźwieckiemu w dniu 3 kwietnia 2019 r. Oskarżony w dniu 8 kwietnia 2019 r. złożył apelację. Zignorowano apelację. Naruszono [art. 78](#), [176 Konstytucji](#) i [art. 445 k.p.k.](#) oraz [art. 6 EKPCz](#).

Z naruszeniem przepisów prawa materialnego

Sędzia Jacek Kielar wiedział, że przepis art. 226 § 1 k.k. nie ma tu zastosowania, że nie można przykleić oskarżonemu znieważenia funkcjonariusza na służbie ([Wyrok TK - P 3/06](#); [Uchwała SN - I KZP 8/12](#)). Dokonał innych nadużyć w trybie [art. 11 k.k.](#) Zaklepał oskarżonemu wyrok z [art. 238 k.k.](#) Problem w tym, że oskarżony nie zawiadamiał prokuratury o popełnieniu przestępstwa wiedząc, że przestępstwa nie popełniono. W aktach sprawy nie ma takiego zawiadomienia. Prędzej wysłanie wiadomości email można by zakwalifikować jako fałszywe oskarżenie, zagrożone odpowiedzialnością karą z [art. 234 k.k.](#) Można by, gdyby zarzuty nie miały oparcia w faktach i podejrzeniach. Niestety miały, albowiem rzekoma obraza sędziego Sadu Rejonowego w Jeleniej Górze Pawła Siwka oparta była o prowadzenie przez niego egzekucji czynności zastępowalnej [I C 1062/08](#) (I Co 3259/08) w niedopuszczalnym trybie art. 1050 k.p.c. ([SN III CZP 23/06](#)). Sędzia Jacek Kielar nie oceniał przesłanek i okoliczności, dowodów mających istotne znaczenie w sprawie. Nie wyjaśnił przyczyny skutku. Wyrok jest nielegalny, albowiem przyczyny, uporczywe nękanie oskarżonego trwają. Egzekucja nie została zakończona, nadal narusza się prawo procesowe ([4063 dni](#)). Skazano ofiarę za przestępstwa oprawców. Istoty nie wyjaśniono, a wyrok wydano. Tortury i znęcanie się trwają. Tak skazywali Maria Gurowska Sand i Jan Hryckowian żołnierzy wyklętych.

Meritum

[Powód, istota, nawet nie wątek, lecz przyczyna tej sprawy nie wyjaśniona, a wyrok wydany. Wyrok wydano na ofiarę, a nie na sprawcę. To jest gangsterstwo, a nie praworządność.](#) Fakt zawiadomienia z [art. 238 k.k.](#) nie miał miejsca.

W dniu 8 kwietnia 2019 r. złożyłem apelację, uzasadnieniem do niej miał być sprzeciw od wyroku złożony w dniu jego doręczenia, tj. 3 kwietnia 2019 r.

W dniu 16 kwietnia 2019 r. doręczono zawiadomienie Sądu Rejonowego w Złotoryi II Wydział Karny o terminie posiedzenia w przedmiocie rozpoznania wniosku o... **przywrócenie terminu do złożenia apelacji...**

Pragnę zwrócić uwagę, iż terminu ustawowego nie przekroczyłem i wniosku takiego nie składałem.

W dniu 17 kwietnia 2019 r. złożyłem wniosek z informacją, że posiedzenie w dniu 22 maja 2019 r. w przedmiocie rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu do złożenia apelacji od nielegalnego wyroku z dnia 28.02.2019 r. jest bezprzedmiotowe. Wnosiłem o odwołanie terminu posiedzenia w tym przedmiocie i przekazanie apelacji z dnia 8 kwietnia 2019 r. do organu nadrzędnego, bądź wznowienia nierzetelnego postępowania i skierowania na posiedzenie celem umorzenia postępowania w związku z negatywnymi przesłankami procesowymi.

W dniu 13 maja 2019 r. złożyłem za pośrednictwem Sądu Rejonowego w Złotoryi skargę do Sądu Okręgowego w Legnicy na obrazę przepisów prawa procesowego przez sędziego Sądu Rejonowego w Złotoryi Jacka Kielara.

W dniu 24 maja 2019 r. doręczono mi odpis postanowienia nie uwzględniającego wniosku skazanego Grzegorza Niedźwieckiego o... **przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem** wydanego w sprawie II K 851/18.

Pragnę zwrócić uwagę, że nie składałem wniosku o doręczenie wyroku, który otrzymałem dnia 3 kwietnia 2019 r., a sąd gubi się w terminologii nieskładanych wniosków. Uzasadnienie mi niepotrzebne, wady wyroku znam.

W dniu 31 maja 2019 r. złożyłem zażalenie do Sądu Rejonowego w Złotoryi na postanowienie Sądu z dnia 22 maja (doręczony 24 maja 2019 r.), podnosząc kwestię, iż sąd procedował z urzędu na kwestie nie poruszane. Sędzia Jacek Kielar wydał prywatne postanowienie, kierując sprawę (apelację – istotę) na ślepe tory.

W dniu 12 czerwca 2019 r. doręczono mi zawiadomienie Sądu Rejonowego w Złotoryi, że zażalenie złożone przeze mnie od postanowienia z dnia 22.05.2019 r. w sprawie II K 851/18 zostało przyjęte i złożone do Sądu Okręgowego w Legnicy.

W dniu 12 czerwca 2019 r. złożyłem skargę na beczynność, omijanie prawa i naruszenie prawa do apelacji przez Sąd Rejonowy w Złotoryi w sprawie II K 851/18.

Kwestię przysyłanego mi fałszu intelektualnego Prezesa SR w Złotoryi, iż skargę się nie rozpoznaje, pominię. Spuentuję na końcu.

W dniu 13 czerwca 2019 r. złożyłem skargę na Prezesa Sądu Rejonowego w Złotoryi Michała Misiaka (A. 050-7/19).

W dniu 14 czerwca 2019 r. doręczono mi jako skazanemu zawiadomienie Sadu Okręgowego w Legnicy, że posiedzenie odwoławcze w sprawie zażalenia skazanego na posiedzenie Sądu Rejonowego w Złotoryi w sprawie sygn. akt II K 851/18 odbędzie się w dniu 10 lipca 2019 r.

W dniu 17 czerwca 2019 r. przesłałem do Sądu Okręgowego w Legnicy stanowisko, że w zawiadomieniu z dnia 12 czerwca 2019 r. wkraść się błąd literacki, bądź przekłamanie. Nie jestem skazany, bowiem od kapturowego wyroku w sprawie II K 851/18, który doręczono mi dnia 3 kwietnia 2019 r. złożyłem w ustawowym terminie apelację, tj. dnia 8 kwietnia 2019 r. Oczekuję, że sąd nie będzie procedował w kwestiach bezprzedmiotowych i zajmie się apelacją, realizując konstytucyjny i ustawowy obowiązek dwuinstancyjności.

W dniu 18 czerwca 2019 r. złożyłem oświadczenie w tej sprawie, przedstawiając tok postępowania i naruszenie prawa procesowego oraz materialnego.

W dniu 19 czerwca 2019 r. złożyłem skargę na przewlekłość postępowania apelacyjnego. Powiem wam, jaki obrót sprawa przyniesie. Sędzia Jacek Kielar lub jego kolega, odrzuci skargę, ponieważ uzna, że nie została złożona w toku postępowania. Po prostu. W czterech literach mają prawa i obowiązki, oni to prawo, a nie to, co ustanowione.

Będzie Strasburg, choć tam też sami święci.

Na koniec, jak już wspomniałem, spuentują tą parodię prawa. Słowo **APELACJA**, się pomija, nie porusza się tej kwestii. Nie ustosunkowuje się do prawa dwuinstancyjności, nie wskazuje jakie zaniechania popełniłem. Nie porusza się kwestii naruszenia przez Sąd [art. 16 k.p.k.](#) i uszanowania prawa do obrony. Dlaczego? Ponieważ są to polityczne wyroki jak za najgorszych czasów PRL. Jest przykaz uziemić Grzegorza Niedźwieckiego i narzędzia do tego są obojętne. Wciska się kit kuratorowi, że coś jest prawomocne i gwarantuję wam, że mnie zamkniecie. Zamkniecie, ponieważ mnie nie złamiecie. Nie złamiecie mnie metodami Stalina. Zamkniecie mnie, a dwanaście lat tortur i powody tego cyrku trwają. Trwają i będą trwać. Do czasu...

Złożyłem w ustawowym terminie apelację i żaden wyrok pierwszej instancji nie będzie prawomocny do czasu jej rozpatrzenia. Wstydu i dzieci chyba nie macie.

[Powód, istota, nawet nie wątek, lecz przyczyna tej sprawy nie wyjaśniona, a wyrok wydany. Wyrok wydano na ofiarę, a nie na sprawcę. To jest gangsterstwo, a nie praworządność.](#) Fakt zawiadomienia z [art. 238 k.k.](#) nie miał miejsca.

Skazano [ofiarę](#) za [3950 dzień bycia torturowanym](#). To jest precedens. Stefan Michnik wydawał takie wyroki.

2019-06-20

Grzegorz Niedźwiecki „Nil”

* * *

Jelenia Góra, dnia 19 czerwca 2019 r.

Grzegorz Niedźwiecki

ul. Działkowicza 19

58-506 Jelenia Góra

Sąd Okręgowy w Legnicy

IV Kz 259/19

Stanowisko

Uprzejmie informuję, że w zawiadomieniu z dnia 12 czerwca 2019 r. wkraść się błąd literacki, bądź przekłamanie.

Nie jestem skazany, bowiem od kapturowego wyroku w sprawie II K 851/18, który doręczono mi dnia 3 kwietnia 2019 r. złożyłem w ustawowym terminie apelację, tj. dnia 8 kwietnia 2019 r.

Bierność i polityczne decyzje SSR Jacka Kielar, który próbuje z obrazą przepisów prawa procesowego zalegalizować nielegalny wyrok pierwszej instancji, to jego problem. Z tego tytułu składałem właśnie pozew cywilny przeciwko koteryjnemu sędziemu.

Nikt nie ma prawa bez procesu i bez rzetelnego zbadania sprawy, z naruszeniem zasady swobodnej oceny dowodów ([art. 7 k.p.k.](#)) oraz konstytucyjnego nakazu dwuinstancyjności, pozbawić człowieka prawa do obrony, wbrew [art. 78 Konstytucji](#) w zw. z [art. 445 k.p.k.](#)

Posiedzenie w sprawie sygn. akt II K 851/18, które odbędzie się w dniu 10 lipca 2019 r. o godz. 10:40 w sali nr 105 w lokalu sądowym w Legnicy przy ul. Złotoryjskiej 40 ma być rozpoznaniem apelacji, złożonej zgodnie z ustawą.

Będę wdzięczny za zachowanie powagi Sądu Zarzut z art. 238 k.k. był niedopuszczalny, a ewentualne oskarżenie z art. 234 k.k., upadłoby w sytuacji uszanowania faktów i wzięcia pod uwagę istotnych okoliczności, które były dowodem na prowadzenie przez sędziów jeleniogórskich egzekucji czynności zastępowalnej [I C 1062/08](#) w postępowaniach I Co 3259/08 oraz I Co 441/16 w sposób niedopuszczalny ([SN III CZP 23/06](#)).

Dopiero po wyjaśnieniu przyczyn dwunastu lat upokarzania mnie, wyjaśni się kto kogo znieważał, czyli doprowadził do skutku mającego epilog przed Sądem Rejonowym w Złotoryi. Naruszono tu art. 5 Polskiej Karty Praw Ofiary, winę za czyny sprawcy przypisuje się ofierze.

Grzegorz Niedźwiecki

* * *

Jelenia Góra, dnia 19 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy

za pośrednictwem

Sąd Rejonowy w Złotoryi

II Wydział Karny

Powód:

**Grzegorz Niedźwiecki
58-506 Jelenia Góra
ul. Działkowicza 19
PESEL 61072301251**

Pozwany:

**Sąd Rejonowy w Złotoryi
59-500 Złotoryja
ul. Kolejowa 3**

Sygnatura akt: **II K 851/18**

SKARGA

na przewlekłość postępowania przed Sądem

Na podstawie art. 2 ust. 1 oraz art. 3 pkt. 4 ustawy z dn. 17 czerwca 2004 o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki wnoszę o:

- 1) stwierdzenie, że w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Złotorzy w sprawie pod sygnaturą II K 851/18 przeciwko Sąd Rejonowy w Złotorzy doszło do przewlekłości postępowania.
- 2) zobowiązanie Sądu Rejonowego w Złotorzy do rozpoznania niniejszej sprawy w terminie 3 miesięcy od rozpoznania skargi.
- 3) zasądzenie od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Złotorzy kwoty 20.000 zł na podstawie art. 12 ust. 4 w/w ustawy.
- 4) zasądzenie od Skarbu Państwa - Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze kosztów postępowania.

Uzasadnienie

W dniu 3 kwietnia 2019 r. doręczono oskarżonemu Grzegorzowi Niedźwieckiemu nielegalny wyrok (przekroczenie uprawnień¹) pierwszej instancji **II K 851/18**.

W dniu 8 kwietnia 2019 r. oskarżony Grzegorz Niedźwiecki, złożył zgodnie z ustawą [art. 445 k.p.k.](#) oraz dyspozycją [art. 176 Konstytucji RP](#), apelację.

Skarżący złożył apelację w dniu 8 kwietnia 2019 r. do Sądu Apelacyjnego za pośrednictwem Sądu Rejonowego w Złotorzy II Wydział Karny. Strona oskarżona miała obowiązek przekazać apelację do organu wskazanego, pokrzywdzony wydał taką dyspozycję.

¹ [Uchwała SN \(7\) z 20.6.2012 r., I KZP 8/12:](#)

*Uzasadnione jest natomiast pozostawienie poza zakresem ochrony art. 226 § 1 KK tych wszystkich wydarzeń, które mają miejsce poza czasem wykonywania obowiązków i bez związku z nimi. W takich sytuacjach funkcjonariusz - w razie znieważenia go - ma takie same możliwości prawne, jak każdy inny obywatel, może zatem wnieść **prywatny akt oskarżenia o przestępstwo z art. 216 KK** (uzasadnienie uchwały).*

[Wyrok w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa, dnia 11 października 2006 r., Trybunał Konstytucyjny, P 3/06:](#)

1. Art. 226 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 ze zm.) w zakresie, w jakim penalizuje znieważenie funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej dokonane niepublicznie lub dokonane publicznie, lecz nie podczas pełnienia czynności służbowych, jest niezgodny z art. 54 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

[Niedopuszczalne staje się ściganie z tytułu zniewagi funkcjonariusza publicznego dokonanej, czy to publicznie, czy niepublicznie, wyłącznie w związku z jego czynnościami służbowymi, a nie podczas wykonywania tych czynności \(uzasadnienie wyroku\).](#)

Stwierdzenie „**niedopuszczalne**”, oznacza bezwzględny zakaz prowadzenia z urzędu postępowania w sprawie znieważenia funkcjonariusza nie podczas pełnienia obowiązków (czynności) służbowych.

Nie zachodzą tu również przesłanki [art. 238 k.k.](#) (kumulatywny zbieg przepisów), ponieważ oskarżony nie jest terrorystą, tylko ofiarą, nie wprowadzał prokuratury w błąd. Kierował się wskazanymi dowodami prowadzenia egzekucji w sposób niedopuszczalny ([SN III CZP 23/06](#)), konkretnymi okolicznościami, przekonaniem.

Minęły dwa miesiące, a sprawa nie nabrała biegu. Postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych.

Art. 445. KPK - Termin do wniesienia apelacji

§ 1. Termin do wniesienia apelacji wynosi **14 dni i biegnie dla każdego uprawnionego od daty doręczenia mu wyroku** z uzasadnieniem.

§ 2. Apelacja wniesiona przed upływem terminu złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wywołuje skutki określone w **art. 422 wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienie wyroku** i podlega rozpoznaniu; apelację taką można uzupełnić w terminie określonym w § 1.

Art. 176. Konstytucji - Zasada dwuinstancyjnego postępowania

1. Postępowanie sądowe jest co najmniej dwuinstancyjne.

2. Ustrój i właściwość sądów oraz postępowanie przed sądami określają ustawy.

Art. 78 Konstytucji – Prawo do dwóch instancji

[opis kategorii - Art. 78 – Prawo do dwóch instancji](#)

Każda ze stron ma prawo do zaskarżenia orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji. Wyjątki od tej zasady oraz tryb zaskarżania określa ustawa.

CO TO ZNACZY?

Konstytucja gwarantuje stronom prawo do zaskarżania orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji.

Jak orzekł Trybunał Konstytucyjny, organ rozpoznający środek zaskarżenia powinien mieć możliwość merytorycznej oceny prawidłowości rozstrzygnięcia w sprawie^[1]. „Konstytucyjne prawo zaskarżania orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji stanowi bardzo istotny czynnik urzeczywistniania tzw. sprawiedliwości proceduralnej”^[2].

^[1] wyrok TK z 24 lutego 2015 r., K 34/12

^[2] wyrok TK z 16 listopada 1999 r., SK 11/99

Demokratyczne państwo prawne, urzeczywistniające zasady sprawiedliwości społecznej i obowiązujący porządek prawny, przewiduje następujące etapy stosowania prawa.

- Gmina wydaje decyzję administracyjną, bądź postanowienie, w którym na końcu poucza, iż na niniejsze postanowienie służy stronie zażalenie do SKO... w terminie **7 dni od daty jego doręczenia**.

- Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej IX Wydział Gospodarczy KRS wydając postanowienie, załącza pouczenie o skardze, w którym wskazuje, iż na postanowienie wydane przez referendarza sądowego przysługuje skarga do tego samego Sądu... w terminie **7 dni od daty doręzonego orzeczenia**.
- Sąd Rejonowy w Legnicy, po sfingowanym śledztwie tej samej prokuratury, wydał pod nieobecność oskarżonego w takiej samej kwestii wyrok nakazowy II K 38/19. Nie pozwolił sobie na uprawomocnienie wyroku, tylko doręczył go wraz z odpisem aktu oskarżenia oskarżonemu i pouczeniem, iż oskarżony ma prawo wniesienia sprzeciwu do sądu, który wydał wyrok nakazowy, w terminie zawitym **7 dni od doręczenia tego wyroku** (art. 506 § 1 k.p.k.). Oskarżony z art. 226 § 1 k.k. Grzegorz Niedźwiecki wniósł w nieprzekraczalnym terminie sprzeciw, przytaczając wniosek o umorzenie postępowania ze względu na negatywne przesłanki procesowe. Sąd Rejonowy w Legnicy, zachował się godnie i uwzględnił sprzeciw, umarzając postępowanie w dniu 13 czerwca 2019 r. Okoliczności i zarzut oraz kwalifikacja prawna czynu jest ta sama, co w przedmiotowym wyroku Sądu Rejonowego w Złotoryi. Sąd Legnicki szanuje wykładnię TK i SN, odstępując od skazania o znieważenie funkcjonariusza w trybie art. 226 § 1 k.k., przyznając rację, iż niedopuszczalne jest ściganie o czyn nie popełniony podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Którym prawem kieruje się Sąd Rejonowy w Złotoryi, odmawiając oskarżonemu wbrew obowiązkowi ustawowemu i konstytucyjnemu ([art. 42 konstytucji](#)) prawa do obrony?

Takie same normy obowiązują zarówno w prawie cywilnym jak i karnym. Niestety, Sąd Rejonowy w Złotoryi nie uznaje art. 2, 30, 7, 82, [32](#), 42, [45](#), [78](#), [176 Konstytucji RP](#) oraz [art. 445 k.p.k.](#) Nie uznaje obowiązującego prawa procesowego.

Prezes Sądu Rejonowego w Złotoryi nie może tłumaczyć bezczynności Sądu twierdząc, iż apelacja nie mogła zostać przekazana do merytorycznego rozpoznania sądowi wyższej instancji, skoro złożona została po terminie. Nie może łamać zasady dyspozycyjności i pozbawiać autonomii praw kontrolnych sądu nadrzędnego. Nie może również naruszać konstytucyjnej zasady równości obywatela wobec prawa. Nie może przerzucać obowiązków Sądu na oskarżonego działającego bez adwokata. Nie może zmieniać zasad działania organów państwa i interpretować przepisu lub stosować wykładni rozszerzającej. Ma obowiązek stosować ustawę wprost ([art. 445 k.p.k.](#)). Ma dopełniać obowiązków [art. 16 k.p.k.](#) i reagować na naruszenie prawa procesowego.

To nie oskarżony przekroczył termin do złożenia apelacji, nie wiedząc o ogłoszonym wyroku. Prawnik, to może wiedzieć, że warto śledzić tok postępowania i złożyć wniosek o uzasadnienie i po otrzymaniu uzasadnienia mieć 14 dni do złożenia apelacji, bądź bez złożenia wniosku 21 dni do złożenia apelacji. To Sędzia Sądu Rejonowego w Złotoryi Jacek Kielar nie dopełnił obowiązku [art. 16 k.p.k.](#) i poszedł na skróty.

O bezprawności wyroku i uchybieniu sądowym świadczy fakt, że SSR Jacek Kielar przeprowadził postępowanie w blitzkriegu, zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych i nie wymierzając mu opłaty. To nie była dobroć, tylko manewr uśpienia oskarżonego i uprawomocnienia arbitralnego wyroku. Gdyby wymierzył koszty, to nie mógłby zwlekać trzech tygodni z poinformowaniem oskarżonego o zaistniałym zdarzeniu. Zapomniał o uświadomieniu oskarżonego i o etyce.

Art. 6. EKPCz - Prawo do rzetelnego procesu sądowego

Art. 16. KPK - Pouczanie i informowanie uczestników postępowania

§ 1. Jeżeli organ prowadzący postępowanie jest obowiązany pouczyć uczestników postępowania o ciężących obowiązkach i o przysługujących im uprawnieniach, brak takiego pouczenia lub mylne pouczenie nie może wywoływać ujemnych skutków procesowych dla uczestnika postępowania lub innej osoby, której to dotyczy.

§ 2. Organ prowadzący postępowanie powinien ponadto w miarę potrzeby udzielać uczestnikom postępowania informacji o ciężących obowiązkach i o przysługujących im uprawnieniach także w wypadkach, gdy ustawa wyraźnie takiego obowiązku nie stanowi. W razie braku takiego pouczenia, gdy w świetle okoliczności sprawy było ono nieodzowne, albo mylnego pouczenia, stosuje się odpowiednio § 1.

W demokratycznym państwie prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej, każdemu oskarżonemu, przysługują określone prawa. Zasada praworządności, to podstawowa zasada demokratycznego państwa prawnego. Oznacza ona, że **państwo ma być rządzone prawem**, prawo stoi ponad państwem (przedstawicielami władzy), ma być wytyczną działania dla władz i dla społeczeństwa.

Organ prowadzący postępowanie jest obowiązany pouczyć uczestników postępowania o ciężących obowiązkach i o przysługujących im uprawnieniach, brak takiego pouczenia lub mylne pouczenie nie może wywoływać ujemnych skutków procesowych dla uczestnika postępowania lub innej osoby, której to dotyczy. Organ prowadzący postępowanie powinien ponadto w miarę potrzeby udzielać uczestnikom postępowania informacji o ciężących obowiązkach i o przysługujących im uprawnieniach także w wypadkach, gdy ustawa wyraźnie takiego obowiązku nie stanowi ([art. 16 k.p.k.](#)).

Czyn zabroniony oznacza konkretne zachowanie określonej jednostki, które może polegać zarówno na działaniu, jak i zaniechaniu (zob. wyrok TK, SK 22/02) i jest zabronione pod groźbą kary. Konstytucyjne pojęcie odpowiedzialności karnej - a tym samym pole stosowania wynikających z [art. 42](#) zasad - ma szerszy zakres znaczeniowy niż użyte w kodeksie karnym i nie może być ustalane przez odwołanie do obowiązującego ustawodawstwa. Obejmuje ono wszelkie postępowania, których celem jest ustalenie naganności ludzkiego zachowania i wymierzenie za to sankcji o charakterze represyjnym.

W zdaniu pierwszym [ust. 1 art. 42](#) wyraża fundamentalną dla odpowiedzialności karnej zasadę, będącą podstawową regułą prawa karnego: *nullum crimen (nulla poena) sine lege anteriori*. **Zasada ta jest wyrazem ochrony jednostki przed samowolą państwa**. Wyprowadza się z niej kilka postulatów, adresowanych zarówno do ustawodawcy, jak i do wymiaru sprawiedliwości, w tym: zakaz stosowania niekorzystnej dla sprawcy analogii i stosowania wykładni rozszerzającej (*nullum crimen sine lege stricta*), **zakaz tworzenia typów przestępstw na innej drodze niż ustawowa, szczególnie poprzez doktrynę czy orzecznictwo** (*nullum crimen sine lege scripta*), zakaz wstecznego działania przepisów karnych ustanawiających lub zaostrzających odpowiedzialność karną, czyli zakaz działania prawa wstecz (*nullum crimen sine lege praevia*) i nakaz określoności, czyli zakaz tworzenia niedookreślonych i nieostrych typów przestępstw.

Każdemu przeciw komu prowadzone jest postępowanie karne, przysługuje prawo do obrony we wszystkich stadiach postępowania. Prawo to jest fundamentalną zasadą procesu karnego w demokratycznym państwie prawnym. Prawo do obrony, podobnie jak zasady wynikające z art. 42 ust. 1, ma szeroki zakres i dotyczy wszelkich postępowań o charakterze represyjnym oraz wszelkich ich etapów: począwszy od wszczęcia (przedstawienia zarzutów), aż do jego prawomocnego zakończenia, a także postępowań po uprawomocnieniu się wyroku, w tym postępowania wykonawczego.

Oskarżony ma prawo do udziału w postępowaniu i podejmowania działań w celu własnej obrony na każdym etapie postępowania, przy czym niezwykle ważne jest, aby dysponował odpowiednim czasem na przygotowanie obrony, musi ona mieć bowiem wymiar faktyczny, realny. **Oskarżony musi też dysponować wiedzą o treści stawianego mu zarzutu, co oznacza, że na organach prowadzących postępowanie spoczywa obowiązek przedstawienia oskarżonemu takiej informacji w sposób dlań zrozumiały.**

Każdego skazanego należy wtajemniczyć w zaistniałe zdarzenie i dać mu prawo do obrony ([art. 176 konstytucji](#)).

Prawa a obowiązki, to zupełnie co innego

Oskarżony **ma prawo** złożyć wniosek o uzasadnienie wyroku, ale **nie ma obowiązku**. Oskarżony Grzegorz Niedźwiecki złożył od koteryjnego wyroku w ustawowym terminie apelację. Nie ma innego trybu do wniesienia apelacji, niż określony w przepisie [art. 445 k.p.k.](#), czyli 14 dni od daty doręczenia wyroku. Prawo tak stanowi wprost.

Cele postępowania karnego, zasada obiektywizmu, zasada swobodnej oceny dowodów, prawo do obrony oraz pouczenie i informowanie uczestników postępowania (o ciążących obowiązkach i o przysługujących im uprawnieniach, brak takiego pouczenia lub mylne pouczenie nie może wywoływać ujemnych skutków procesowych dla uczestnika postępowania lub innej osoby, której to dotyczy) określa prawo procesowe, w tym [art. 16 k.p.k.](#) Tego zaniechano. To jest naruszenie powagi Sądu.

Art. 78 Konstytucji – Prawo do dwóch instancji

Każda ze stron ma prawo do zaskarżenia orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji. Wyjątki od tej zasady oraz tryb zaskarżania określa ustawa.

Tryb zaskarżenia określa ustawa ([art. 445 k.p.k.](#)). Wyjątków od tej zasady, podając ustawę, nie wskazano.

Rola sędziego

Poszukiwanie prawdy na temat dowodów i faktów, poprawne stosowanie prawa, cechuje go niezawisłość i bezstronność, wykrywa prawdę w określonym przypadku zgodnie z przepisami, sędzia ma obowiązek traktować każdego jak człowieka i nie umniejszać jego wartości.

Sędzia - Jest od tego żeby wysłuchać obie strony sprawy, oraz musi rozpatrzyć uważnie dowody aby wydać sprawiedliwy wyrok w sprawie. Od 1989 sędziego powołuje prezydent na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa.

Mając na uwadze powyższe, skarga jest w pełni zasadna i wnoszę jak na wstępie.

W przypadku odrzucenia skargi na przewlekłość, złożę skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka o naruszenie prawa do rzetelnego procesu sądowego ([Art. 6. EKPCz](#)).

Grzegorz Niedźwiecki

Załączniki:

1. Apelacja złożona w dniu **8 kwietnia 2019 r.**
2. Skarga na obrazę przepisów prawa procesowego z dnia 13 maja 2019 r.
3. Zażalenie z dnia 31 maja 2019 r.
4. Potwierdzenia pocztowe przesłania w/w pism procesowych
5. Oświadczenie z dnia 18 czerwca 2019 r.
6. Warunki odpowiedzialności karnej z art. 234 i 238 k.k.

* * *

Oświadczenie

Oświadczam, że nie zawiadamiałem w dniu 24 lipca 2018 roku prokuraturę o przestępstwie wiedząc, że przestępstwa nie popełniono.

Przesłanie w formie elektronicznej do różnych podmiotów przekonań o nadużyciach uprawnień SSR Pawła Siwka, w oparciu o okoliczności prowadzenia egzekucji czynności zastępowalnej [I C 1062/08](#) metodą przymusu, mogłoby być poczytane za fałszywe oskarżenie (**art. 234 k.k.**), gdybym nie dysponował uchwałą [SN III CZP 23/06](#) i orzeczeniami sądów powszechnych, które tożsamą egzekucję prowadziły i zakończyły w trybie [art. 1049 k.p.c.](#) w czternaście i dwa miesiące.

Pragnę zaznaczyć, że postępowanie egzekucyjne I Co 441/16, toczy się **1288 dni**, a w sumie (I Co 3259/08 – z udziałem SSR Paweł Siwek) **3870 dni** i końca nie widać.

W dniu 9 kwietnia 2019 r. Sekretarz Sądowy doręczył mi wniosek wierzyciela z dnia 10 lipca 2018 roku – zobowiązując do złożenia pisma procesowego. Warto wskazać w tym miejscu, iż **sędzia prowadzący to postępowanie, SSR Paweł Woźniak, nie zakończył poprzedniego etapu stosowania prawa, tj. nie zamienił wcześniej zasądzonej grzywny w wysokości 2.000 zł na cztery dni aresztu**, o których orzekł na wniosek wierzyciela z dnia 26 listopada 2015 roku w razie nie zapłacenie tejże grzywny lub wykonania czynności w sposób upokarzający.

W dniu 15 kwietnia 2019 roku złożyłem wniosek o oddalenie wniosku wierzyciela, załączając ściągę, w postaci wzorcowego postanowienia Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 14 stycznia 2013 roku w sprawie [I Co 2801/12](#).

Do dnia dzisiejszego nie podjęto decyzji merytorycznej. To nie jest normalne i zgodne z prawem procesowym. To jest naruszenie powagi sądu i [zasad praworządności](#).

W dniu 26 marca 2019 roku złożyłem kolejną skargę na przewlekłość postępowania egzekucyjnego I Co 441/16. Zarejestrowano ją w repertorium pod sygnaturą II S 12/19.

Do dnia dzisiejszego nie podjęto merytorycznej decyzji. To nie jest normalne i zgodne z prawem procesowym. Zgodnie bowiem z [art. 11 ustawy o skardze na przewlekłość](#), *Sąd wydaje orzeczenie w terminie dwóch miesięcy, licząc od daty złożenia skargi.*

Sąd Rejonowy w Złotorzy nie miał prawa wydać żadnego orzeczenia o czyn z art. 226 § 1 kk i art. 238 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, bez procesu, a tym bardziej **bez wyjaśnienia powyższych okoliczności mających istotne znaczenie w sprawie.**

Nie ma skutku bez przyczyny.

W związku z powyższym, należy co najmniej wznowić postępowanie II K 851/18 i umorzyć postępowanie, bądź uruchomić apelację złożoną zgodnie z ustawą pięć dni od doręczenia iluzji wyroku, to jest w dniu 8 kwietnia 2019 r.

Wyrok ogłoszony ponoć w dniu 28 lutego 2019 roku, nie zawiera uzasadnienia, w związku z czym nie wiemy o co oparł się SSR Jacek Kielar.

Rola sędziego

Poszukiwanie prawdy na temat dowodów i faktów, poprawne stosowanie prawa, cechuje go niezawisłość i bezstronność, wykrywa prawdę w określonym przypadku zgodnie z przepisami, sędzia ma obowiązek traktować każdego jak człowieka i nie umniejszać jego wartości.

Sędzia - Jest od tego żeby wysłuchać obie strony sprawy, oraz musi rozpatrzyć uważnie dowody aby wydać sprawiedliwy wyrok w sprawie. Od 1989 sędziego powołuje prezydent na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa.

[Art. 9. KK](#) - Strona podmiotowa czynu - umyślność i nieumyślność

§ 1. [Czyn](#) zabroniony popełniony jest umyślnie, jeżeli sprawca ma zamiar jego popełnienia, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi.

§ 2. Czyn zabroniony popełniony jest nieumyślnie, jeżeli sprawca nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnia go jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia tego czynu przewidywał albo mógł przewidzieć.

Wystosowałem wielokrotnie do prezesów i sędziów orzekających Sądów Rejonowych i Okręgowych w Jeleniej Górze pytania:

- I. Dlaczego Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze (przy poplecznictwie Sądu Okręgowego), nie podziela poglądu wyrażonego w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2006 r. [III CZP 23/06](#), iż:

1. Obowiązek usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych, polegający na złożeniu przez dłużnika oświadczenia odpowiedniej treści w formie ogłoszenia, podlega egzekucji na podstawie art. 1049 k.p.c.

- II. Mając na uwadze [zasady działania organów państwa](#), [praworządności](#), [godności człowieka](#) oraz [obowiązku przestrzegania prawa](#), a także [zakazu tortur, niehumanitarnego i poniżającego traktowania](#), żądam ujawnienia legalnej wykładni prawa stwierdzającej, iż:

Obowiązek usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych, polegający na złożeniu przez dłużnika oświadczenia odpowiedniej treści w formie ogłoszenia, podlega egzekucji na podstawie art. 1050 k.p.c.

Nie uzyskałem odpowiedzi, a zatem prowadzenie egzekucji świadczeń niepieniężnych zawartych w tytule wykonawczym [I C 1062/08](#) przez dwanaście lat metodą przymusu i upokarzania, jest przestępstwem, bądź współdziałaniem w przestępstwie ([art. 304 k.p.k.](#)) najgorszego kalibru.

Każdy kto używa sformułowania „**czynności niezastępowalnej**” w kwestiach odnoszących się do świadczenia niepieniężnego tytułu wykonawczego [I C 1062/08](#), popełnia przestępstwo nadużycia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego (art. 231 § 2 k.k.), w związku z poświadczeniem nieprawdy (art. 271 § 3 k.k.), wyrządzeniem szkody w obrocie gospodarczym (art. 296 § 3 k.k.) i przestępstwami przeciwko wymiarowi sprawiedliwości (rozdz. XXX k.k.), zagrożonymi odpowiedzialnością karną pozbawienia wolności do lat 10.

Jak długo Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze nie przedstawi wykładni prawa (interpretacji) organu władnego, typu uchwały Sądu Najwyższego w składzie pełnym lub siedmiu sędziów, stwierdzającej, iż:

Obowiązek usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych, polegający na złożeniu przez dłużnika oświadczenia odpowiedniej treści w formie ogłoszenia, podlega egzekucji na podstawie art. 1050 k.p.c.

tak długo dwunastoletnie tortury w przedmiocie prowadzenia egzekucji fecere [I C 1062/08](#), będą działaniami gangsterskimi, obstrukcją, a Prezes Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze będzie ponosił pełną odpowiedzialność za nadzorowanie zorganizowaną grupą przestępczą.

Mam prawo używać sformułowań typu **stalinowscy sędziowie** wobec funkcjonariuszy publicznych uczestniczących w tych niegodziwościach, ponieważ wskazane wielokrotnie dowody ([orzecznictwa](#)) i przepisy ([art. 776 k.p.c.](#), [art. 1049 k.p.c.](#), [art. 779 § 1 k.p.c.](#) nie lokują tego w kategoriach fałszywego zawiadomienia o przestępstwie, świadomego wprowadzenia w błąd, czy fikcji.

Sędziowie orzekający w pokłosiu wyroku bez przyczyny [II K 467/07](#) i sfingowanego procesu cywilnego [I C 1062/08](#), w tym: [I Co 3259/08](#), [I Co 441.16](#), [II Cz 233/17](#), [II Cz 675/17](#), [II S 16/18](#)..., perfidnej obrazie przepisów prawa procesowego, nie działają zgodnie z zasadami działań organów państwa, praworządnością, szacunkiem do godności osoby ludzkiej i obowiązkiem przestrzegania prawa oraz zakazem stosowania tortur.

Nie są to fałszywe oskarżenia, czy fałszywe zawiadomienia o popełnieniu przestępstw, tylko stwierdzenia faktów postępowania gangsterskiego. Następną rzeczą potwierdzającą fakt bycia stalinowskim sędzią, będzie bezpodstawne pozbawienie mnie na pół roku wolności. Tym akcentem potwierdzicie swoją tożsamość.

<http://grzegorz-niedzwiecki.hexcom.net/2016/11/16/poklosie-niczego/>

Jelenia Góra, dnia 18 czerwca 2019 r.

Prezes Narodowego Sądu Obywatelskiego

Grzegorz Niedźwiecki „Nil”

* * *

Odpowiedzialność z art. 234 i 238 kk

Jeśli prokuratura usiłuje oskarżyć z tychże art. kk to trzeba twardo podnosić okoliczności, które nasuwały podejrzenia o popełnieniu przestępstwa, nie należy używać ogólników, że politycy niemal codziennie zawiadamiają prokuraturę o podejrzeniu popełnienia przestępstwa i nie ponoszą odpowiedzialności karnej, a sprawa jest umarzana. Należy skupiać się na swoich racjach i przekonaniach i wykazywać konkretne okoliczności zdarzeń, które to nasuwały podejrzenia o popełnieniu przestępstwa.

Absolutnie nie może ponosić odpowiedzialności z art. 234 i 238 kk. Zaznaczam, że musi być spełniona jakaś okoliczność, według której domniemujemy, że doszło do przestępstwa. Od tego jest prokuratura, żeby dowieść czy przestępstwa dokonano czy nie, albo uznać, że jest niedostateczna ilość zebranych dowodów, aby postawić akt oskarżenia. Głównie chodzi tutaj o sytuację fikcyjną, gdzie świadomie wprowadzamy w błąd organa ścigania wiedząc, że taka sytuacja nie miała miejsca itp. Natomiast zawiadamiając o podejrzeniu popełnienia przestępstwa podając okoliczności, które nasuwają u nas takie podejrzenia nie mogą być karalne w żadnym przypadku. Jednak nie możemy kierować podejrzeń w stosunku do danej osoby od tak sobie i uzasadniać, że podejrzewamy. Wtedy można podciągnąć to pod pomówienie, czy też składanie nieprawdziwego doniesienia. Natomiast jak mamy szereg dowodów, np. działanie na naszą szkodę i brak stosownych reakcji Urzędów może nasuwać przypuszczenie, że niedopełnienie obowiązków służbowych i działanie na niekorzyść interesu publicznego i prywatnego jest wynikiem przyjęcia korzyści majątkowej, czy też jej obietnicy. Reasumując w doniesieniu podejrzenia dokonania przestępstwa należy wskazać dowody, które nasuwają lub mogą nasuwać takie podejrzenia- nie wystarczy samo stwierdzenie, że podejrzewam, że dokonano przestępstwa- należy to uzasadnić i wskazać szereg istotnych faktów, które nasuwają to podejrzenie.

O podejrzeniu popełnienia przestępstwa zawiadamiamy prokuraturę gdy nie mamy „twardych” dowodów ale okoliczności wskazują na to, że jest wysoce prawdopodobne, że dopuszczono się

przestępstwa np. brak reakcji w danej sprawie właściwych urzędów może nasuwać podejrzenie przyjęcia korzyści majątkowej lub jej obietnicy. Natomiast gdy byliśmy świadkami przestępstwa to możemy użyć stwierdzenia zawiadomienia o popełnionym przestępstwie. Jednak wszystko sprowadza się w tym samym kierunku.

Czynność sprawcza przestępstwa z art. 238 polega na zawiadomieniu o niepopełnionym przestępstwie. Za zawiadomienie należy uznać każdy skuteczny sposób udzielenia organom powołanym do ścigania informacji o niepopełnionym przestępstwie. Ustawa nie przewiduje żadnej specjalnej formy zachowania się. Czynność sprawcza będzie zatem zrealizowana tak przez zawiadomienie ustne, jak i pisemne lub anonimowe.

Występek fałszywego zawiadomienia o przestępstwie jest przestępstwem umyślnym. **Sprawca musi wiedzieć, że zawiadamia o przestępstwie, którego nie popełniono. Zachowanie jego polega więc na w pełni świadomym wprowadzeniu organów powołanych do ścigania w błąd.** Z tego też względu występek z art. 238 może być popełniony tylko z zamiarem bezpośrednim.

Fałszywe zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa

Pewna część czynów zabronionych regulowanych w Kodeksie karnym należy do kategorii przestępstw ściganych na wniosek. Tym samym bez właściwego zawiadomienia policji czy prokuratury, żaden z tych organów nie może podjąć właściwych w danej sprawie działań. Problem pojawia się, gdy informacja o przestępstwie okaże się być nieprawdziwa, a zawiadamiający miał tego pełną świadomość. Aby przeciwdziałać tego typu sytuacjom, ustawodawca karze osoby fałszywie zawiadamiające o przestępstwie.

Zgodnie z treścią art. 234 KK, kto, przed organem powołanym do ścigania lub orzekania w sprawach o przestępstwo, w tym i przestępstwo skarbowe, wykroczenie, wykroczenie skarbowe lub przewinienie dyscyplinarne, **fałszywie oskarża** inną osobę o popełnienie tych czynów zabronionych lub przewinienia dyscyplinarnego, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Z kolei art. 238 KK stanowi, że kto **zawiadamia o przestępstwie** lub o przestępstwie skarbowym organ powołany do ścigania wiedząc, że przestępstwa nie popełniono, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 września 2009 r. (sygn. akt IV KK 129/04) zaznaczył, **fałszywe oskarżenie**, o jakim mowa w art. 234 KK, jest dokonane z chwilą dojścia treści oskarżenia (zawierającego zarzuty nieprawdziwe) do autora, którym jest organ powołany do ścigania lub orzekania w sprawach o przestępstwo, w tym przestępstwo skarbowe, wykroczenie, wykroczenie skarbowe lub przewinienie dyscyplinarne. Pobudki i motywy sprawcy są dla bytu omawianego przestępstwa obojętne. Z kolei występek z art. 238 KK (**zawiadomienie o niepopełnionym przestępstwie**) różni się tym od występkę z art. 234 KK, że sprawca - zawiadamiając organ powołany do ścigania przestępstw lub przestępstw skarbowych o rzekomo popełnionym przestępstwie - nie wskazuje osoby, która miała je popełnić. Informuje więc o zdarzeniu, którego w ogóle nie było, lub przedstawia zdarzenie prawdziwe jako przestępstwo cięższe przez dodanie nieprawdziwych okoliczności. W doktrynie wyrażono pogląd, że jeżeli zawiadomienie, o jakim mowa w art. 238 KK zawiera jednocześnie **fałszywe oskarżenie** konkretnej osoby, to sprawca tego czynu będzie odpowiadał wyłącznie za **fałszywe oskarżenie**, czyli jedynie za występek z art. 234 KK.

Przestępstwo fałszywego oskarżenia jest przestępstwem formalnym, bezskutkowym. Tym samym cel założony przez sprawcę omawianego czynu nie musi w ogóle się ziścić, aby można było pociągnąć daną osobę do odpowiedzialności karnej. Dokonanie tego przestępstwa następuje już w momencie podniesienia przed organem powołanym do ścigania lub orzekania nieprawdziwego zarzutu, że inna osoba popełniła przestępstwo, wykroczenie lub przewinienie dyscyplinarne- nie ma przy tym żadnego znaczenia jaki czyn

zarzucamy innej osobie. Nie oznacza to jednak, że ponowne podniesienie przed organem powołanym do ścigania lub orzekania, wobec tej samej osoby tego samego nieprawdziwego zarzutu, jest czynem bezkarnym. Bez wątplenia jednym ze znamion określających czynność sprawczą jest skierowanie oskarżenia (zawierającego zarzut nieprawdziwy) do jednego z organów wymienionych w art. 234 KK, ale wymóg oskarżenia "przed organem powołanym do ścigania lub orzekania" nie ma charakteru skutku. Dla bytu **przestępstwa fałszywego oskarżenia** określonego w art. 234 KK obojętne jest także to, czy przeciwko osobie **fałszywie oskarżonej** wszczęto postępowanie karne lub dyscyplinarne, względnie, czy została skazana lub ukarana.

Przedmiotem ochrony w omawianych przestępstwach jest nie tyle druga osoba (**oskarżana fałszywie** o popełnienie czynu zabronionego), lecz przede wszystkim wymiar sprawiedliwości i jego prawidłowe funkcjonowanie. Zarówno czyn z art. 234, jak i art. 238 KK można popełnić wyłącznie poprzez działanie – sprawca zawiadamia o rzekomym przestępstwie. Nie jest ważna przy tym forma przekazania takiej informacji (pisemnie, mailowo, ustnie, osobiście czy telefonicznie).

Wolność słowa, a krytyka osób publicznych

http://www.mojejaworzno.pl/index.php?option=com_k2&view=item&id=1193:wolnosc-slowa-a-krytyka-osob-publicznych&Itemid=495

<https://zakiewicz-adwokaci.pl/uslugi-prawne/prawo-karne/znieslawienie/>

<http://www.serwisprawa.pl/artykuly,28,23446,granice-dopuszczalnej-krytyki-osob-publicznych>

Publiczna krytyka nie oznacza automatycznego bezprawnego naruszenia dóbr osobistych

<https://czasopismo.legeartis.org/2015/03/publiczna-krytyka-wolnosc-slowa.html>;

<http://kancelariakpg.pl/granica-bdquo-dozwolonej-rdquo-krytyki-osob-pelniacych-funkcje-publiczne-oraz-reakcja-prawna-na-takie-zachowania-pa7-83-78>

<http://www.wspolnota.org.pl/aktualnosci/aktualnosc/granice-wolnosci-slowa-radnego/>

<https://adwokatput.pl/krytyka-osob-publicznych-i-jej-naruszenie/>

<http://www.bobrowniki.tv/aktualnosci-z-regionu/rok-2013/marzec/wolnosc-slowa-a-tolerancja-na-krytyke-publiczna-felieton>

2019-06-16

Grzegorz Niedźwiecki

* * *

Jelenia Góra, dnia 13 czerwca 2019 r.

Skarga

na Prezesa Sądu Rejonowego w Złotorii Michała Misiaka (A. 050-7/19)

Uprzejmie informuję, że Prezes Sądu Rejonowego w Złotoryi dopuszcza się fałszu intelektualnego. Każda skarga jak i wniosek podlegają rozpatrzeniu, sędzia nie podlega tylko p.u.s.p. Podlega Konstytucji oraz ustawom. Niezawisłość nie oznacza dowolności, sędzia nie ma prawa podejmować arbitralnych i złośliwych decyzji. Ma obowiązek stosować przepis art. 16 k.p.k. w związku z art. 2, 30, 7, 83, 32, 42, 45, 78, [176 Konstytucji RP](#) oraz [art. 445 k.p.k.](#) Ma postępować etycznie i nie naruszać Polskiej Karty Praw Ofiary.

Grzegorz Niedźwiecki nie przekroczył ustawowego terminu do złożenia apelacji. Złożył ją bowiem w pięć dni od doręczenia mu wyroku.

Co do nielegalności koteryjnego wyroku **II K 851/18** i naruszeń przepisów prawa procesowego oraz materialnego, to kwestię tą rozstrzygniemy na wokandzie.

Z poważaniem

Prezes Narodowego Sądu Obywatelskiego

Grzegorz Niedźwiecki, 58-506 Jelenia Góra, ul. Działkowicza 19

* * *

Grzegorz Niedźwiecki

ul. Działkowicza 19

58-506 Jelenia Góra

Skarga

na beczynność, omijanie prawa i naruszenie prawa do apelacji przez Sąd Rejonowy w Złotoryi w sprawie II K 851/18

Grzegorz Niedźwiecki nie został prawomocnie skazany przez Sąd Rejonowy w Złotoryi. Twierdzenie, iż Grzegorz Niedźwiecki został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe – jest nadużyciem [art. 9 § 1 kk.](#) Nie ma tu zastosowania także kumulacyjny przepis art. 238 kk, ponieważ oskarżony nie używał słów wulgarnych, powszechnie uznawanych za obelżywe.

Nielegalny wyrok II K 851/18 pierwszej instancji (negatywne przesłanki procesowe), został doręczony oskarżonemu **w dniu 3 kwietnia 2019 r.**

Oskarżony, zgodnie z przepisem [art. 445 k.p.k.](#) oraz [art. 176 Konstytucji RP](#), złożył **dnia 8 kwietnia 2019 r.** apelację.

Dowód:

- Apelacja z dnia 8 kwietnia 2019 r.
- Skarga na obrazę przepisów prawa procesowego z dnia 13 maja 2019 r.
- Zażalenie z dnia 31 maja 2019 r.

- Potwierdzenia pocztowe przesłania w/w pism procesowych

Wyrok **II K 851/18** jest przekroczeniem uprawnień i niedopełnieniem obowiązków.

Sędzia Sądu Rejonowego Jacek Kielar rzekomo coś tam w dniu 28 lutego 2019 r. ogłosił, mimo iż wezwanie dotyczyło pierwszej rozprawy głównej, a oskarżony wnosił o skierowanie sprawy na posiedzenie celem umorzenia ze względu na niedopuszczalność oskarżenia z art. 226 § 1 k.k. za wysłanie wiadomości email za pośrednictwem środków masowego komunikowania, po godzinach pracy sędziego ([Wyrok TK - P 3/06](#); [Uchwała SN - I KZP 8/12](#)).

Sąd Rejonowy w Złotoryi nie może stwierdzić, iż oskarżony nie odbierał awiza, ponieważ nie przysyłał listów poleconych Grzegorzowi Niedźwieckiemu. Nie zaistniała tu nawet tak zwana fikcja doręczeń. Oskarżony nie miał wiedzy o zaistniałym, arbitralnym zdarzeniu. Sąd naruszył [art. 16 k.p.k.](#) Sędzia Sądu Rejonowego Jacek Kielar nie zachował się tak, jak Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej IX Wydział Gospodarczy KRS.

Demokratyczne państwo prawne, urzeczywistniające zasady sprawiedliwości społecznej i obowiązujący porządek prawny, przewiduje następujące etapy stosowania prawa.

- Gmina wydaje decyzję administracyjną, bądź postanowienie, w którym na końcu poucza, iż na niniejsze postanowienie służy stronie zażalenie do SKO... w terminie **7 dni od daty jego doręczenia**.
- Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej IX Wydział Gospodarczy KRS wydając postanowienie, załącza pouczenie o skardze, w którym wskazuje, iż na postanowienie wydane przez referendarza sądowego przysługuje skarga do tego samego Sądu... w terminie **7 dni od daty doręzonego orzeczenia**.
- Sąd Rejonowy w Legnicy, po sfingowanym śledztwie tej samej prokuratury, wydał pod nieobecność oskarżonego w takiej samej kwestii wyrok nakazowy II K 38/19. Nie pozwolił sobie na uprawomocnienie wyroku, tylko doręczył go wraz z odpisem aktu oskarżenia oskarżonemu i pouczeniem, iż oskarżony ma prawo wniesienia sprzeciwu do sądu, który wydał wyrok nakazowy, w terminie zawitym **7 dni od doręczenia tego wyroku** (art. 506 § 1 k.p.k.). Oskarżony z art. 226 § 1 k.k. Grzegorz Niedźwiecki wniósł w nieprzekraczalnym terminie sprzeciw, wnosząc o umorzenie postępowania ze względu na negatywne przesłanki procesowe. Sąd Rejonowy w Legnicy, zachował się godnie i uwzględnił sprzeciw, umarzając postępowanie w dniu 13 czerwca 2019 r. Okoliczności i zarzut oraz kwalifikacja prawna czynu jest ta sama, co w przedmiotowym wyroku Sądu Rejonowego w Złotoryi. Sąd Legnicki szanuje wykładnię TK i SN, odstępując od skazania o znieważenie funkcjonariusza w trybie art. 226 § 1 k.k., przyznając rację, iż niedopuszczalne jest ściganie o czyn nie popełniony podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Jaką zasadą kieruje się Sąd Rejonowy w Złotoryi, odmawiając oskarżonemu wbrew obowiązkowi ustawowemu ([art. 445 k.p.k.](#)) i konstytucyjnemu (art. 7, 78, 32, 176, 45, [42 konstytucji](#)) prawa do obrony?

Takie same normy obowiązują zarówno w prawie cywilnym jak i karnym. Niestety, Sąd Rejonowy w Złotoryi nie uznaje art. 2, 30, 7, 83, 32, 42, 45, 78, [176 Konstytucji RP](#) oraz [art. 445 k.p.k.](#) Nie uznaje obowiązującego prawa procesowego oraz materialnego. Nie dał szansy oskarżonemu, nie posiadającemu adwokata, do drugiej instancji. Czemu tak uczynił? Należy to wyjaśnić.

Art. 445. Termin do wniesienia apelacji

Dz.U.2018.0.1987 t.j. - Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego

§ 1. Termin do wniesienia apelacji wynosi **14 dni i biegnie dla każdego uprawnionego od daty doręczenia mu wyroku** z uzasadnieniem.

§ 2. Apelacja wniesiona przed upływem terminu złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wywołuje skutki określone w **art. 422** *wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienie wyroku* i podlega rozpoznaniu; apelację taką można uzupełnić w terminie określonym w § 1.

Art. 176. Zasada dwuinstancyjnego postępowania

Dz.U.1997.78.483 - Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.

1. Postępowanie sądowe jest co najmniej dwuinstancyjne.

2. Ustrój i właściwość sądów oraz postępowanie przed sądami określają ustawy.

Art. 78 – Prawo do dwóch instancji

[opis kategorii - Art. 78 – Prawo do dwóch instancji](#)

Każda ze stron ma prawo do zaskarżenia orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji. Wyjątki od tej zasady oraz tryb zaskarżania określa ustawa.

CO TO ZNACZY?

Konstytucja gwarantuje stronom prawo do zaskarżania orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji.

Jak orzekł Trybunał Konstytucyjny, organ rozpoznający środek zaskarżenia powinien mieć możliwość merytorycznej oceny prawidłowości rozstrzygnięcia w sprawie^[1]. „Konstytucyjne prawo zaskarżania orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji stanowi bardzo istotny czynnik urzeczywistniania tzw. sprawiedliwości proceduralnej”^[2].

^[1] wyrok TK z 24 lutego 2015 r., K 34/12

^[2] wyrok TK z 16 listopada 1999 r., SK 11/99

Oskarżony **ma prawo** złożyć wniosek o uzasadnienie wyroku, ale **nie ma obowiązku**. Oskarżony Grzegorz Niedźwiecki złożył od koteryjnego wyroku w ustawowym terminie apelację. Nie ma innego trybu do wniesienia apelacji, niż określony w przepisie [art. 445 k.p.k.](#), czyli 14 dni od daty doręczenia wyroku. Prawo jednoznacznie tak stanowi.

Cele postępowania karnego, zasada obiektywizmu, zasada swobodnej oceny dowodów, prawo do obrony oraz pouczenie i informowanie uczestników postępowania (o ciążących obowiązkach i o przysługujących im uprawnieniach, brak takiego pouczenia lub mylne pouczenie nie może wywoływać ujemnych skutków procesowych dla uczestnika postępowania lub innej osoby, której to dotyczy) określa prawo procesowe, w tym [art. 16 k.p.k.](#) Tego zaniechano.

Od każdego wyroku pierwszej instancji przysługuje środek odwoławczy.

Wyrok **II K 851/18** jest nielegalny i nie mógł się uprawomocnić. Doręczono go oskarżonemu dnia 3 kwietnia 2019 r. Grzegorz Niedźwiecki złożył apelację w dniu 8 kwietnia 2019 r., a więc nie po upływie przepisane terminu do wniesienia środka zaskarżenia.

Art. 445. Termin do wniesienia apelacji

Dz.U.2018.0.1987 t.j. - Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego

§ 1. Termin do wniesienia apelacji wynosi 14 dni i biegnie dla każdego uprawnionego od daty doręczenia mu wyroku z uzasadnieniem.

§ 2. Apelacja wniesiona przed upływem terminu złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wywołuje skutki określone w **art. 422** wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienie wyroku i podlega rozpoznaniu; apelację taką można uzupełnić w terminie określonym w § 1.

Wyrok jest nielegalny, a uprawomocnienie bezprawne.

Art. 176. Zasada dwuinstancyjnego postępowania

Dz.U.1997.78.483 - Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.

1. Postępowanie sądowe jest co najmniej dwuinstancyjne.

2. Ustrój i właściwość sądów oraz postępowanie przed sądami określają ustawy.

O bezprawności wyroku i uchybieniu sądowym świadczy fakt, że SSR Jacek Kielar przeprowadził postępowanie w blitzkriegu, zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych i nie wymierzając mu opłaty. To nie jest dobroć, tylko manewr uspienia oskarżonego i uprawomocnienia umyślnego wyroku. Gdyby wymierzył koszty, to nie mógłby zwlekać trzech tygodni z poinformowaniem oskarżonego o zaistniałym zdarzeniu.

Niezależnie od powyższego, oskarżony nie zaniechał drogi odwoławczej. Jak tylko się dowiedział o zaistniałym stanie rzeczy, to złożył (zgodnie z literą prawa) środek odwoławczy. Pięć dni od doręczenia mu wyroku. Bezczyńność Sędzię Sądu Rejonowego Jacka Kielara jest niedopuszczalna.

Uprawomocnienie nielegalnego wyroku jest obrazą przepisów prawa materialnego i procesowego oraz naruszeniem [art. 176 konstytucji](#) w związku z [art. 445 k.p.k.](#) Gdyby takie sztuczki można było stosować, to każdy niezawisły sędzia, mógłby ogłosić tajnos agentos wyrok sprzeczny z [art. z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.](#) za nic, nawet 25 lat więzienia, przeleżakować go i opublikować w Krajowym Rejestrze Karnym Informację, iż człowiek ma status skazanego za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe. To nie jest powaga sądu.

Zostało tu pogwałcone prawo do rzetelnego procesu sądowego ([art. 6 EKPCz](#)) oraz prawo do skutecznego środka odwoławczego ([art. 13 EKPCz](#)). Istnieje obowiązek przestrzegania praw człowieka i zakaz tortur.

Do czasu rozpatrzenia apelacji, wyrok pierwszej instancji nie jest prawomocny. Taki jest rzeczywisty stan rzeczy.

Wnoszę o zobowiązanie Sądu Rejonowego w Złotorzy do uszanowania prawa i uruchomienia apelacji. Ustawa nie może nikomu zamykać drogi sądowej dochodzenia naruszonych wolności lub praw.

Jelenia Góra, dnia 12 czerwca 2-19 r.

Grzegorz Niedźwiecki

Jelenia Góra, dnia 31 maja 2019 r.

Grzegorz Niedźwiecki

ul. Działkowicza 19

58-506 Jelenia Góra

Sąd Rejonowy w Złotoryi

II Wydział Karny

II K 851/18

Zażalenie

na postanowienie Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 22 maja 2019 r., sygn. akt II K 851/18

Postanowienie z dnia 22 maja 2019 r. jest bezprzedmiotowe.

Nie składałem wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem wydanego w sprawie II K 851/18.

Sędzia Jacek Kielar złożył najwidoczniej wniosek za mnie, nie mając takiej dyspozycji.

Wyrok II K 851/18 otrzymałem w dniu 3 kwietnia 2019 r. i niepotrzebne mi uzasadnienie.

- W dniu 3 kwietnia 2019 r. **złożyłem sprzeciw** od orzeczonego wyroku bez udziału oskarżonego, podnosząc wiele kwestii, które stanowią uzasadnienie apelacji.
- W dniu 8 kwietnia 2019 r. **złożyłem apelację**, a Sąd Rejonowy w Złotoryi zaniechał przekazania jej według właściwości, czym naruszył [art. 445 k.p.k.](#) oraz [art. 176 Konstytucji RP](#).
- W dniu 17 kwietnia 2019 r. **złożyłem wniosek o odwołanie terminu posiedzenia w przedmiocie rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu do złożenia apelacji od wyroku.**
- W dniu 13 maja 2019 r. **złożyłem skargę** na obrazę przepisów prawa procesowego przez Sędziego Sądu Rejonowego w Złotoryi Jacka Kielara, w związku z pogwałceniem [konstytucyjnego prawa do obrony](#).

Sędzia Jacek Kielar dopuszcza się manipulacji, nadużycia władzy i niedopełnienia obowiązków oraz fałszu intelektualnego.

Niewnioskowane kwestie Sędzia wszczyna, a wnioski formalne i apelację ignoruje.

Wydaje prywatne postanowienia, na własne życzenie i bez podstawy prawnej.

Wyrok pierwszej instancji, koleżeński, nie jest prawomocny, złożono bowiem od niego w ustawowym terminie apelację.

Grzegorz Niedźwiecki nie przekroczył żadnego terminu, uzasadnienie wyroku nie jest niezbędne do złożenia apelacji, jeśli są ku temu podstawy.

Sędzia Jacek Kielar ignoruje fakty i omija sens stricte. Nie chodzi o niesłuszność wyroku, tylko o nielegalność wyroku, o przekroczenie uprawnień. Uprawomocnić może się coś, jeśli ma się wiedzę o zdarzeniu prawnym, jeśli zostało się pouczone i nie skorzystało z obowiązującego prawa do obrony.

Grzegorz Niedźwiecki skorzystał z prawa do apelacji, złożył ją w pięć dni od doręczenia „wyroku”.

Odwracanie kota ogonem jest nieeleganckim postępowaniem sędziego Jacka Kielara, a nie postanowieniem Sądu Rejonowego w Złotoryi. Sędzia Jacek Kielar przekracza uprawnienia, niedopełnia obowiązków, narusza prawo procesowe. Wypacza fakty, ignoruje właściwe wnioski oraz pisma procesowe, omija prawo. Uprawia poplecznictwo.

Grzegorz Niedźwiecki nie jest skazany i nie składał wniosku o doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem wydanego w sprawie II K 851/18, a doręzonego w dniu 3 kwietnia 2019 r.

Sędzia Jacek Kielar, godząc w funkcję sędziego, dopuścił się manipulacji, wydał prywatny wyrok, który jest nielegalny z dwóch powodów:

- wydano z obrazą przepisów prawa procesowego;
- wydano z obrazą przepisów prawa materialnego.

Takie wyroku wydawali sędziowie wojskowi na żołnierzach wyklętych.

Nielegalny wyrok z dnia 28 lutego 2019 r. zapadł bez procesu, jest koteryjny.

Grzegorz Niedźwiecki został wezwany na rozprawę główną w dniu 28 lutego 2019 r. i nie musiał składać wniosku o odroczenie rozprawy (tym bardziej, że nie jest prawnikiem), złożył w dniu 25 lutego 2019 r. wniosek o skierowanie sprawy na posiedzenie sądowe celem umorzenia ze względu na negatywne przesłanki procesowe (orzecznictwa stwierdzające, iż [oskarżenie zniewagi czynionej funkcjonariuszowi publicznemu z art. 226 § 1 k.k. możliwe jest jej ściganie z oskarżenia publicznego jedynie, gdy miało miejsce podczas pełnienia czynności służbowych](#)).

Grzegorz Niedźwiecki otrzymał sfigowany wyrok w **dniu 3 kwietnia 2019 r.**, i w myśl [art. 445 § 1 k.p.k.](#) złożył w **dniu 8 kwietnia 2019 r.** apelację. Nie przekroczył wymaganego prawem terminu 14 dni od doręczenia mu wyroku do złożenia apelacji. Skazany **nie ma obowiązku** przed złożeniem apelacji złożyć wniosek o uzasadnienie wyroku, skoro wie jakie wady wyrok zawiera.

Prawo procesowe nie przewiduje innego terminu do złożenia apelacji, niż określony w przepisie [art. 445 § 1 k.p.k.](#)

Sędzia Jacek Kielar odwraca uwagę od istoty, kieruje sprawę na inne tory. Poświadcza przy tym nieprawdę. Z jednej strony imputuje „skazanemu” nie złożenie wniosku o odroczenie rozprawy, a z drugiej strony przemilcza fakt, zignorowania wniosku z dnia 25 lutego 2019 r. o skierowanie sprawy na posiedzenie celem umorzenia postępowania i nie reaguje prawnie na wniosek o odwołanie terminu posiedzenia w przedmiocie rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu do złożenia apelacji od wyroku i zajęcia się złożoną zgodnie z prawem apelacją. Pokrzywdzony nie składał wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem wydanego w sprawie II K 851/18, Sędzia sam sobie taką dyspozycję wydał. **Pokrzywdzony złożył zgodnie z prawem, w ustawowym terminie apelację.**

Nie ma innego terminu do wniesienia apelacji, niż określony w ustawie, czyli 14 dni od doręczenia wyroku ([art. 445 § 1 k.p.k.](#)). Grzegorz Niedźwiecki skorzystał z tego prawa, a Sędzia Jacek Kielar przemilcza ten fakt, lawiruje i narusza prawo do rzetelnego procesu sądowego.

Przepisów w abstrakcyjnym postanowieniu sędziego nie wskazuje, a wskazane przez ofiarę wnioski przemilcza. Nie nadaje biegu formalnym wnioskom i pismom procesowym.

Postanowienie jest bezprzedmiotowe, skoro pokrzywdzony jest już w posiadaniu wyroku. Uzasadnienie „wyroku” Sędziego Jacek Kielar może przytoczyć w odpowiedzi na apelację, jeśli uzna to za stosowne.

Art. 78 – Prawo do dwóch instancji

[opis kategorii - Art. 78 – Prawo do dwóch instancji](#)

Każda ze stron ma prawo do zaskarżenia orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji. Wyjątki od tej zasady oraz tryb zaskarżania określa ustawa.

CO TO ZNACZY?

Konstytucja gwarantuje stronom prawo do zaskarżania orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji.

Jak orzekł Trybunał Konstytucyjny, organ rozpoznający środek zaskarżenia powinien mieć możliwość merytorycznej oceny prawidłowości rozstrzygnięcia w sprawie^[1]. „Konstytucyjne prawo zaskarżania orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji stanowi bardzo istotny czynnik urzeczywistniania tzw. sprawiedliwości proceduralnej”^[2].

[1] wyrok TK z 24 lutego 2015 r., K 34/12

[2] wyrok TK z 16 listopada 1999 r., SK 11/99

Zasada legalizmu a zasada praworządności w sądowym wymiarze sprawiedliwości

<https://www.rp.pl/Sedziowie-i-sady/302179994-Zasada-legalizmu-a-zasada-praworzadnosci-w-sadowym-wymiarze-sprawiedliwosci.html>

Niniejsze zażalenie jest skargą na zaniechanie uruchomienia złożonej zgodnie z prawem apelacji. Dalsze naruszenie prawa do rzetelnego procesu sądowego, spotka się z pozwem cywilnym o dyskryminację i zasądzenie słusznej kwoty zadośćuczynienia przeciwko naruszającemu godność człowieka Jackowi Kielarowi oraz skargą do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

Złożyłem zgodnie z prawem apelację i żądam jej rozpatrzenia. Sąd narusza [art. 445 k.p.k.](#) oraz [art. 176 Konstytucji RP](#).

Grzegorz Niedźwiecki

* * *

Jelenia Góra, dnia 13 maja 2019 r.

Grzegorz Niedźwiecki
ul. Działkowicza 19

Sąd Okręgowy w Legnicy

za pośrednictwem

Sąd Rejonowy w Złotoryi

Skarga

na obrazę przepisów prawa procesowego przez Sędziego Sądu Rejonowego w Złotoryi Jacka Kielara

W dniu **8 kwietnia 2019 r.** przesłałem listem poleconym do Sądu Rejonowego w Złotoryi środek odwoławczy, tj. apelację od otrzymanego dnia **3 kwietnia 2019 r.** nielegalnego wyroku Sądu Rejonowego w Złotoryi, sygn. akt **II K 851/18**.

Minał miesiąc czasu, a Sędzia Sądu Rejonowego w Złotoryi Jacek Kielar zaniechał, przekazania zgodnie ze wskazaniem i obowiązującym porządkiem prawnym, środka zaskarżenia do sądu apelacyjnego, czym dopuścił się naruszenia art. 176 Konstytucji w związku z art. 445 § 1 k.p.k.

Art. 176 Konstytucji. Zasada dwuinstancyjnego postępowania

1. Postępowanie sądowe jest co najmniej dwuinstancyjne.
2. Ustrój i właściwość sądów oraz postępowanie przed sądami określają ustawy.

Art. 445 k.p.k. Termin do wniesienia apelacji

§ 1. Termin do wniesienia apelacji wynosi 14 dni i biegnie dla każdego uprawnionego od daty doręczenia mu wyroku z uzasadnieniem.

Sędzia Sądu Rejonowego w Złotoryi Jacek Kielar dopuścił się również obrazy przepisów prawa materialnego.

Skazał Grzegorza Niedźwieckiego bez procesu za czyn z art. 226 § 1 k.k. i art. 238 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za wysłanie drogą elektroniczną w dniu 24 lipca 2018 r. krytycznej oceny na temat prowadzenia egzekucji czynności zastępowalnej przez Sędziego Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze Pawła Siwka w trybie art. 1050 k.p.c., z naruszeniem uchwały [SN III CZP 23/06](#) w zw. z [art. 1049 k.p.c.](#) Naruszenie kwalifikacji prawnej czynu, jest powszechnie stosowaną metodą działania sędziów w pokłosiu wyroku bez przyczyny II K 467/07 i egzekucji świadczeń niepieniężnych po sfirowanym procesie [I C 1062/08](#).

[Uchwała SN \(7\) z 20.6.2012 r., I KZP 8/12:](#)

Uzasadnione jest natomiast pozostawienie poza zakresem ochrony art. 226 § 1 KK tych wszystkich wydarzeń, które mają miejsce poza czasem wykonywania obowiązków i bez związku z nimi. W takich sytuacjach funkcjonariusz - w razie znieważenia go - ma takie same możliwości prawne, jak każdy inny obywatel, może zatem wnieść prywatny akt oskarżenia o przestępstwo z art. 216 KK (uzasadnienie uchwały).

[Wyrok w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa, dnia 11 października 2006 r., Trybunał Konstytucyjny, P 3/06:](#)

1. Art. 226 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 ze zm.) w zakresie, w jakim penalizuje znieważenie funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej dokonane niepublicznie lub dokonane publicznie, lecz nie podczas pełnienia czynności służbowych, jest niezgodny z art. 54 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

[Niedopuszczalne staje się ściganie z tytułu zniewagi funkcjonariusza publicznego dokonanej, czy to publicznie, czy niepublicznie, wyłącznie w związku z jego czynnościami służbowymi, a nie podczas wykonywania tych czynności \(uzasadnienie wyroku\).](#)

Stwierdzenie „**niedopuszczalne**”, oznacza bezwzględny zakaz prowadzenia z urzędu postępowania w sprawie znieważenia funkcjonariusza nie podczas pełnienia obowiązków (czynności) służbowych.

Wyrok jest nielegalny, sprzeczny ze stanem faktycznym i ustawą.

Powody takiego stronniczego działania przemilczę.

Grzegorz Niedźwiecki

Otrzymują:

1. Adresaci
2. Sąd Najwyższy
3. Trybunał Konstytucyjny
4. Krajowa Rada Sądownictwa
5. Minister Sprawiedliwości
6. Prokurator Generalny
7. I inni

* * *

Jelenia Góra, dnia 17 kwietnia 2019 r.

Grzegorz Niedźwiecki
ul. Działkowicza 19
58-506 Jelenia Góra

Sąd Rejonowy w Złotoryi

II Wydział Karny

Dotyczy: sygn. akt II K 851/18

Wniosek

Uprzejmie informuję, że posiedzenie w dniu 22 maja 2019 r. w przedmiocie rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu do złożenia apelacji od nielegalnego wyroku z dnia 28.02.2019 r. jest bezprzedmiotowe.

Zgodnie z [art. 445 k.p.k.](#) oraz [art. 176 Konstytucji RP](#) złożyłem w dniu 8 kwietnia 2019 r. apelację od wyroku doręzonego w dniu 3 kwietnia 2019 r. Zmieściłem się w terminie 14 dni od doręczenia wyroku. Nie ma innego przepisu ustalającego odrębny termin do wniesienia apelacji, a zatem nie ma co przywracać.

W dniu 3 kwietnia 2019 r. złożyłem sprzeciw od sfingowanego śledztwa i tzw. kapturowego wyroku, wyrażając wiele wątpliwości i rozważenie przyznania mi adwokata z urzędu i wznowienie kuriozalnego postępowania. Sprzeciw ten był uzasadnieniem apelacji.

Postępowanie i proces są nielegalne, a wyrok co najmniej przedwczesny i niesłuszny.

W dniu 25 lutego 2019 r. złożyłem wniosek o umorzenie postępowania w związku z negatywnymi przesłankami procesowymi i należało wysłać mi zawiadomienie o wyznaczeniu terminu posiedzenia w przedmiocie rozpoznania wniosku, bądź postanowienie o oddaleniu wniosku.

W przypadku utrzymania w mocy koteryjnego wyroku, zaistnieje zarzut poplecznictwa i nadużycia uprawnień. Będę zmuszony złożyć wówczas skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu o naruszenie prawa do rzetelnego procesu sądowego ([art. 6 EKPCz](#)).

Wnoszę o:

1. odwołanie terminu posiedzenia w przedmiocie rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu do złożenia apelacji od wyroku;
2. przekazanie apelacji z dnia 8 kwietnia 2019 r. do organu nadrzędnego, bądź
3. wznowienie nierzetelnego postępowania i skierowanie na posiedzenie celem umorzenia postępowania w związku z niewłaściwą kwalifikacją prawną czynu (vide orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego ([wyrok P 3/06](#)) i Sądu Najwyższego ([uchwała I KZP 8/12](#))).

Grzegorz Niedźwiecki

* * *

Jelenia Góra, dnia 8 kwietnia 2019 r.

Do

Sądu Apelacyjnego

za pośrednictwem

Sądu Rejonowego w Złotoryi

II Wydział Karny

Sygn. akt: **II K 851/18**

Oskarżony

Grzegorz Niedźwiecki

58-506 Jelenia Góra, ul. Działkowicza 19

APELACJA

Oskarżonego od wyroku Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 28 lutego 2019 roku, sygn. akt II K 851/18

Na podstawie [art. 445 k.p.k.](#) oraz [art. 176 Konstytucji RP](#) zaskarżam powyższy wyrok doręczony w dniu 3 kwietnia 2019 r., w całości i zarzucam mu:

1. Naruszenie przepisów prawa procesowego art. 17 § 1 pkt. 1-3, 11 k.p.k. oraz zasady [In dubio pro reo](#).
2. Obrazę przepisów prawa materialnego [art. 226 § 1 k.k.](#) – znieważenie funkcjonariusza publicznego na służbie, naruszenie fundamentalnych warunków odpowiedzialności karnej, zasad działania organów państwa i obowiązku przestrzegania prawa.

Wnoszę o:

- Uchylenie wyroku w całości i umorzenie postępowania.

Uzasadnienie

Uzasadnienie stanowi sprzeciw z dnia 3 kwietnia 2019 r.

Grzegorz Niedźwiecki

Apelacja

od „wyroku II K 851/18”

Sprzeciw z dnia 3 kwietnia 2019 r. należy traktować jak apelację. Zaskarżam wyrok w całości.

Sąd Rejonowy w Złotoryi wystosował w dniu 11-01-2019 r. (z obrazą przepisów prawa art. 1 § 1 k.k., art. 226 § 1 k.k., art. 5 PKPO, art. 3 i 6 EKPCz oraz art. 1. [Powszechnej deklaracji praw człowieka](#)) wezwanie na rozprawę główną, a nie na ogłoszenie wyroku.

Sąd przeprowadził postępowanie nierzetelnie, niepoważnie, nie wysłuchano głosów końcowych.

Termin do wniesienia apelacji wynosi 14 dni i biegnie dla każdego uprawnionego od daty **doręczenia mu wyroku** z uzasadnieniem, a nie od tajemniczego ogłoszenia i rzekomego uprawomocnienia.

Postępowanie sądowe jest co najmniej dwuinstancyjne i proszę to uszanować, a tak naprawdę wznowić i umorzyć postępowanie.

[Art. 1. Warunki odpowiedzialności karnej](#)

§ 1. Odpowiedzialności karnej podlega ten tylko, kto popełnia czyn zabroniony pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia.

§ 2. Nie stanowi przestępstwa czyn zabroniony, którego społeczna szkodliwość jest znikoma.

§ 3. Nie popełnia przestępstwa sprawca czynu zabronionego, jeżeli nie można mu przypisać winy w czasie czynu.

Art. 176. Zasada dwuinstancyjnego postępowania

1. Postępowanie sądowe jest co najmniej dwuinstancyjne.
2. Ustrój i właściwość sądów oraz postępowanie przed sądami określają ustawy.

Art. 8. Konstytucja jako ustawa najwyższa

1. Konstytucja jest najwyższym prawem Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Przepisy Konstytucji stosuje się bezpośrednio, chyba że Konstytucja stanowi inaczej.

Rozdział 47. Wyrokowanie

Art. 408. Narada sądu

Po wysłuchaniu głosów końcowych sąd niezwłocznie przystępuje do narady.

Art. 410. Podstawa wyroku

Podstawę wyroku może stanowić tylko całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej.

Art. 413. Elementy wyroku

§ 1. Każdy wyrok powinien zawierać:

- 1) oznaczenie sądu, który go wydał, oraz sędziów, ławników, oskarżycieli i protokolanta;
- 2) datę oraz miejsce rozpoznania sprawy i wydania wyroku;
- 3) imię, nazwisko oraz inne dane określające tożsamość oskarżonego;
- 4) przytoczenie opisu i kwalifikacji prawnej czynu, którego popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu;
- 5) rozstrzygnięcie sądu;
- 6) wskazanie zastosowanych przepisów ustawy karnej.

§ 2. Wyrok skazujący powinien ponadto zawierać:

- 1) dokładne określenie przypisanego oskarżonemu czynu oraz jego kwalifikację prawną;
- 2) rozstrzygnięcia co do kary i środków karnych, środków kompensacyjnych i przepadku, a w razie potrzeby – co do zaliczenia na ich poczet okresów wskazanych w **art. 63** *zaliczenie na poczet kary okresu pozbawienia wolności i stosowania środków zapobiegawczych* Kodeksu karnego.

Art. 418. Ogłoszenie wyroku

§ 1. Po podpisaniu wyroku przewodniczący ogłasza go publicznie; w czasie ogłaszania wyroku wszyscy obecni, z wyjątkiem sądu, stoją.

§ 1a. Ogłaszając wyrok można pominąć treść zarzutów oskarżenia.

§ 2. Zgłoszenie zdania odrębnego podaje się do wiadomości, a jeżeli członek składu orzekającego, który zgłosił zdanie odrębne, wyraził na to zgodę, także jego nazwisko.

§ 3. Po ogłoszeniu przewodniczący lub jeden z członków składu orzekającego podaje ustnie najważniejsze powody wyroku.

Art. 445. Termin do wniesienia apelacji

§ 1. Termin do wniesienia apelacji wynosi 14 dni i biegnie dla każdego uprawnionego od daty doręczenia mu wyroku z uzasadnieniem.

§ 2. Apelacja wniesiona przed upływem terminu złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wywołuje skutki określone w art. 422 *wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienie wyroku* i podlega rozpoznaniu; apelację taką można uzupełnić w terminie określonym w § 1.

Istnieją również przesłanki do wznowienia postępowania, ponieważ skazany nie popełnił zarzucanego czynu oraz w wyniku błędu subsumcji (art. 540 § 1 pkt 2a) i c) – najdelikatniej ujmując.

Jelenia Góra, dnia 4 kwietnia 2019 r.

Represjonowany

Grzegorz Niedźwiecki „Nil”, 58-506 Jelenia Góra, ul. Działkowicza 19